

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ТА СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ, ТЕОРІЇ ТА ІСТОРІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ І СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Л. Коваль, О. Антонюк, О. Важеніна,
О. Гаврилюк, І. Домрачева, Н. Митько,
В. Просалова, О. Пуніна, О. Соловей

**КУРСОВА РОБОТА
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ / УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ:
МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ДО ВИКОНАННЯ
ТА ОРІЄНТОВНА ТЕМАТИКА**

Для здобувачів вищої освіти
ОС «Бакалавр» спеціальності 035 Філологія / В11 Філологія
освітньо-професійної програми «Українська мова та література»

Вінниця
2025

*Затверджено до друку вченою радою
факультету іноземної та слов'янської філології
Донецького національного університету імені Василя Стуса
(протокол № 8 від 21 лютого 2025 р.)*

Укладачі:

Людмила Коваль, доктор філологічних наук, професор, професор кафедри української мови, теорії та історії української і світової літератури;

Олена Антонюк, кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри української мови, теорії та історії української і світової літератури;

Олена Важеніна, кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри української мови, теорії та історії української і світової літератури;

Олена Гаврилюк, доктор філософії зі спеціальності 035 Філологія / В11 Філологія, доцент кафедри української мови, теорії та історії української і світової літератури;

Ірина Домрачева, кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри української мови, теорії та історії української і світової літератури;

Неля Митько, ст. викл. кафедри української мови, теорії та історії української і світової літератури;

Віра Просалова, доктор філологічних наук, професор, професор кафедри української мови, теорії та історії української і світової літератури;

Ольга Пуніна, кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри української мови, теорії та історії української і світової літератури;

Олег Соловей, кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри української мови, теорії та історії української і світової літератури.

Рецензенти:

Ірина Гарбера, кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри загального та прикладного мовознавства і слов'янської філології ДонНУ імені Василя Стуса;

Дарина Ігнатенко, кандидат філологічних наук, доцент кафедри романо-германської філології та зарубіжної літератури ДонНУ імені Василя Стуса.

К 937 Курсова робота з української мови / української літератури: методичні вказівки до виконання та орієнтовна тематика: для здобувачів вищої освіти ОС «Бакалавр» спеціальності 035 Філологія / В11 Філологія освітньо-професійної програми «Українська мова та література» / Л. Коваль, О. Антонюк, О. Важеніна, О. Гаврилюк, І. Домрачева, Н. Митько, В. Просалова, О. Пуніна, О. Соловей; за ред. Л. Коваль. Вінниця, 2025. 40 с.

У методичних вказівках схарактеризовано основні етапи виконання курсової роботи з української мови / української літератури. Подано вимоги до технічного оформлення наукових робіт такого типу. Запропоновано орієнтовну тематику курсових досліджень, критерії оцінювання.

Для здобувачів вищої освіти ОС «Бакалавр» спеціальності 035 Філологія / В11 Філологія освітньо-професійної програми «Українська мова та література», викладачів ЗВО, а також усіх, хто цікавиться методикою виконання курсової роботи з української мови / української літератури.

УДК 811.161.2'373:821.161.2]:378.147(075)

© Коваль Л., Антонюк О., Важеніна О.,
Гаврилюк О., Домрачева І., Митько Н.,
Просалова В., Пуніна О., Соловей О., 2025
© ДонНУ імені Василя Стуса, 2025

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА.....	4
ОСНОВНІ ЕТАПИ ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ.....	7
ОБСЯГ, СТРУКТУРА І ЗМІСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ.....	12
МОВА І СТИЛЬ НАПИСАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ	18
ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ.....	20
Загальні вимоги до оформлення тексту курсової роботи.....	20
Нумерація	20
Ілюстрації	21
Таблиці.....	21
Загальні правила цитування та посилання на використані джерела.....	22
Оформлення списку використаних посилань.....	22
ВІДГУК КЕРІВНИКА ТА ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ.....	23
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ	25
ОРІЄНТОВНА ТЕМАТИКА КУРСОВИХ РОБІТ	29
ДОДАТКИ	33
ДОДАТОК А. Зразок оформлення титульної сторінки.....	33
ДОДАТОК Б. Зразок оформлення змісту курсової роботи.....	34
ДОДАТОК В. Приклади оформлення бібліографічних посилань у списку використаних джерел згідно з ДСТУ 8302:2015.....	35
ДОДАТОК Г. Зразок відгуку керівника на курсову роботу	39

ПЕРЕДМОВА

Одним із освітніх компонентів у логіко-структурній схемі підготовки фахівця з філології в Донецькому національному університеті імені Василя Стуса за освітньо-професійною програмою «Українська мова та література» є курсова робота з української мови / української літератури. Це індивідуальне дослідження, яке здобувач виконує самостійно під керівництвом викладача.

Виконання курсової роботи передбачає розвиток критичного мислення, творчих здібностей здобувача, напрацювання первинних навичок самостійної пошукової роботи, пов'язаної із систематизацією та узагальненням наукової й навчальної літератури, поглибленим вивченням окремих питань, формування вмінь аналізувати й критично оцінювати досліджуваний науковий і практичний матеріал.

Метою написання курсової роботи з української мови / української літератури є:

- ✓ підвищення рівня теоретичної підготовки здобувача бакалаврського рівня;
- ✓ розвиток здібностей до поглибленого аналізу наукової та навчальної літератури;
- ✓ вироблення вміння систематизувати та узагальнювати науковий і практичний матеріал;
- ✓ закріплення навичок аргументованого, логічного, коректного викладу матеріалу;
- ✓ удосконалення або набуття досвіду самостійної творчої, дослідницької роботи.

Процес написання та захисту курсової роботи передбачає постійну взаємодію студента та наукового керівника.

Обов'язки керівника курсової роботи:

- всебічно сприяти здобувачу в написанні курсової роботи;
- надавати консультації щодо загальних вимог до написання курсової роботи;
- консультиувати здобувача з питань формулювання мети, завдань, актуальності роботи, висновків;
- надавати консультації щодо структури та плану курсової роботи;
- затвердити графік виконання курсової роботи та довести відповідну інформацію до відома здобувача;
- повідомляти в разі необхідності завідувача кафедри про недотримання здобувачем графіка написання курсової роботи;
- консультиувати здобувача з питань використання джерел, власного досвіду з теми тощо;

- здійснювати поетапний контроль за написанням курсової роботи;
- інформувати здобувача щодо можливості його участі в наукових конференціях за результатами виконання курсової роботи;
- рецензувати та об'єктивно оцінювати курсову роботу.

Права керівника курсової роботи:

- вимагати від здобувача дотримання встановленого графіка написання курсової роботи;
- висловлювати зауваження щодо курсової роботи загалом або окремих її складників та повертати на додаткове опрацювання здобувачу;
- вимагати виправлення помилок змістового та граматичного характеру;
- приймати рішення щодо невідповідності курсової роботи встановленим вимогам;
- приймати рішення про недопущення курсової роботи до захисту із відповідним інформуванням завідувача кафедри.

Обов'язки здобувача під час написання курсової роботи:

- вчасно обрати тему курсової роботи та приступити до її виконання;
- самостійно здійснювати пошук, систематизацію та узагальнення наукової та навчальної літератури, оформляти результати здійсненого дослідження;
- ґрунтовно та всебічно опрацьовувати джерела з теми дослідження;
- дотримуватися затвердженого графіка написання курсової роботи;
- чітко виконувати встановлені в цих Методичних вказівках вимоги до змісту курсової роботи та її оформлення;
- під час написання курсової роботи враховувати зауваження наукового керівника, вчасно усувати виявлені недоліки.

Права здобувача під час написання курсової роботи:

- отримувати від наукового керівника консультації щодо загальних вимог до написання курсової роботи, її змісту та оформлення, структури та плану, консультації з питань формулювання мети, завдань та висновків курсової роботи, використання наукових джерел;
- звертатися до наукового керівника з питаннями, що виникають у процесі написання курсової роботи;
- бути всебічно проінформованим про недоліки курсової роботи, а також про можливості та терміни їх усунення;
- за згодою наукового керівника брати участь у наукових конференціях за результатами дослідження;
- володіти інформацією про критерії оцінювання курсової роботи.

Витрати часу на підготовку роботи визначаються навчальним планом відповідної освітньої програми в обсязі 3 кредитів ЄКТС.

Тематика курсових робіт погоджується з гарантом освітньо-професійної програми та затверджується на засіданні кафедри. За актуальність, відповідність тематики курсових робіт галузі підготовки, керівництво й організацію її виконання відповідальність несе гарант освітньої програми, випускова кафедра й безпосередньо керівник роботи.

Здобувачу вищої освіти надається право вибору теми курсової роботи або пропозиції своєї тематики з обґрунтуванням доцільності її розробки.

За всі відомості, викладені в курсовій роботі, ухвалені рішення, а також за правильність усіх даних відповідальність несе безпосередньо здобувач вищої освіти – автор курсової роботи. Здобувач вищої освіти має право на виклад матеріалу у власному розумінні. Під час публічного захисту роботи здобувач повинен відстоювати свої погляди.

ОСНОВНІ ЕТАПИ ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Виконання курсової роботи складається з таких етапів:

- 1) вибір теми дослідження, узгодження з керівником;
- 2) обґрунтування мети, формулювання об'єкта і предмета дослідження, завдань;
- 3) пошук, добір, аналіз і систематизація первинного матеріалу з теми дослідження з метою ознайомлення зі змістом теми та складання попереднього плану роботи, узгодження їх із керівником;
- 4) розширений пошук інформації, вивчення теоретичних основ обраної теми, корегування, уточнення плану;
- 5) обробка, аналіз і узагальнення зібраної інформації теоретичного та практичного характеру із застосуванням методів наукового пізнання; написання розділів і підрозділів;
- 6) формулювання висновків;
- 7) оформлення списку використаної літератури, додатків, загальне оформлення роботи;
- 8) подання курсової роботи керівнику для підготовки відгуку;
- 9) захист курсової роботи.

Усі етапи виконання курсової роботи здобувач вищої освіти виконує під безпосереднім керівництвом наукового керівника.

Виконання курсової роботи відбувається в декілька етапів.

Перший етап роботи над курсовою роботою починається з вибору теми, її осмислення та обґрунтування. Здобувач може обрати тему курсової роботи із запропонованого кафедрою переліку або сформулювати власну, узгодивши її з керівником роботи. Необхідно, щоб тема була актуальною, відповідала науковим інтересам дослідника, була правильно сформульована й передбачала аналіз мовного / літературного матеріалу. Від цього значною мірою залежить успішне її виконання. Тему курсової роботи здобувач повинен обрати на початку навчального року. Тема затверджується на засіданні кафедри. Якщо здобувач не обрав тему у встановлені строки, то за ним закріплюється тема на підставі примусового розподілу.

Другий етап – обґрунтування мети, формулювання об'єкта і предмета дослідження, завдань.

Після вибору теми курсової роботи необхідно конкретизувати об'єкт, предмет і мету дослідження, сформулювати завдання.

Мета дослідження відображає напрям дослідження і взаємопов'язана з темою курсової роботи. Формулювати мету треба стисло з урахуванням кінцевого результату, якого планує досягти автор для розв'язання конкретного прак-

тичного або теоретичного завдання. Формулюючи мету курсової роботи, можна використовувати слова «узагальнити...», «дослідити...», «схарактеризувати...», «розробити...», «описати...», «класифікувати», «обґрунтувати» тощо. Формулюються також конкретні завдання, які необхідно виконати для досягнення поставленої мети.

Об'єктом дослідження є процес або явище, суспільні відносини, діяльність, у яких виявлена та існує проблема. Проблема – це невідповідність між фактично наявним і бажаним станом об'єкта в реальній дійсності.

Предмет дослідження – це тільки ті суттєві зв'язки та відношення, які підлягають безпосередньому вивченню в курсовій роботі, є головними, визначальними для конкретного дослідження. Предмет дослідження є вужчим, ніж об'єкт: вони співвідносяться між собою як загальне і часткове; предмет дослідження перебуває в межах об'єкта і визначає тему курсової роботи.

Перша консультація з науковим керівником відбувається після того, як здобувач обрав тему свого дослідження. Науковий керівник спрямовує пошуки матеріалів, окреслює їх обсяг, погоджує загальний перебіг дослідження. Науковий керівник допомагає також чіткіше з'ясувати об'єкт і предмет дослідження. Він ознайомлює здобувача з вимогами, що висуваються до курсової роботи, рекомендує літературу, узгоджує порядок консультацій, дає поради щодо складання плану. До наступної зустрічі здобувач вищої освіти самостійно складає орієнтовний список наукової літератури до теми, приблизний план роботи, погоджує їх із керівником.

Консультації повинні відбуватися систематично, планово. Науковий керівник спрямовує дослідження в потрібному напрямі, перевіряє роботу частинами, а потім і в завершеному вигляді, допомагає розв'язувати складні питання, дає практичні поради щодо аналізу матеріалу.

На **третьому етапі**, після вибору теми курсової роботи, здобувач вищої освіти має опрацювати її зміст і визначити коло питань, що підлягають розкриттю.

Опрацювання літератури з теми дослідження є одним із найважливіших етапів виконання курсової роботи. Розпочинати роботу над темою треба зі складання списку літератури, до якого повинні увійти методологічні праці вчених і література з теми дослідження (монографії, статті, підручники тощо).

Основну літературу здобувачеві рекомендує науковий керівник, але потім здобувач повинен доповнити цей список самостійно, користуючись покликанням на інші праці, які він знайде в процесі ознайомлення з основною літературою, а також працюючи в науковій бібліотеці Університету.

Варто опрацювати навчальну й наукову літературу, здійснити попередній аналіз фактичного матеріалу, використовуючи різні джерела для збору інформації. Така підготовча робота допоможе здобувачеві скласти чітке уявлення про

обрану тему і проблеми щодо предмета дослідження. На цьому етапі складається попередній бібліографічний перелік літератури та план курсової роботи. План має бути логічно побудованим і послідовним, мати концептуальну спрямованість, відображати ключові питання теми роботи. Варто пам'ятати, що кожен розділ курсової роботи висвітлює самостійне питання, а підрозділ – окрему частину цього питання.

Після складання плану (змісту) курсової роботи доцільно здійснити розширений пошук інформації, проаналізувати й визначити теоретичні основи обраної теми. Під час вибору літератури рекомендовано зупинитися на фундаментальних джерелах філологічної галузі.

Пошук матеріалу за обраною темою доцільно здійснювати в таких джерелах: каталоги й картотеки бібліотек, прикнижні та пристатейні списки літератури, посилання в підручниках, монографіях, покажчики змісту річних комплектів спеціальних періодичних видань, пошукові системи електронних бібліотек і сайтів, де розміщені журнали, монографії тощо. Рекомендовано звернути увагу на каталоги бібліотеки Донецького національного університету імені Василя Стуса, фахові видання університету та наукові доробки викладачів університету. Варто використовувати довідково-бібліографічні вказівки, що вміщені в останніх номерах журналів «Мовознавство», «Слово і Час» тощо.

Четвертий і п'ятий етапи полягають в обробці, аналізі й узагальненні зібраної інформації. Насамперед необхідно систематизувати матеріал і до кожного з ключових питань курсової роботи дібрати джерела, що найбільшою мірою відповідають йому. Чим ширше й різноманітніше коло джерел, якими здобувач користувався, тим вищою буде теоретична і практична цінність його дослідження. Проаналізований і систематизований матеріал викладається відповідно до назв розділів і підрозділів. Опрацювання наукової літератури здійснюється шляхом конспектування. Конспектування виконується різними способами: докладно (у вигляді точно документованих цитат) і стисло (коли переказуються вільно лише принципові положення). Фрагменти тексту, що використовуватимуться як цитати, повинні бути виписані абсолютно точно, зі вказівкою сторінки цитованого джерела, на якій вони вміщені.

Спочатку треба уважно прочитати текст, потім, читаючи вдруге, конспектувати. У конспекті необхідно зазначити автора, назву статті, місце видання, сторінки. Конспектувати потрібно на окремих нумерованих аркушах із полями. Писати потрібно з одного боку аркуша. Поряд із такими виписками доцільно вміщувати й записи власних думок, ідей, критичних зауважень, що виникають під час опрацювання наукової літератури. На основі опрацьованої літератури викладається історія питання – критичний аналіз джерел, потрібних для розкриття теми.

Викладаючи матеріал, варто пам'ятати, що наводячи цитату з дисертацій, авторефератів, монографій, журнальних статей та інших матеріалів, необхідно вказати посилання на джерело. Матеріали цих джерел здобувачі можуть використовувати у своїй роботі тільки після осмислення, критичного аналізу, оцінки або як аргументи власної позиції.

Матеріалом дослідження можуть бути художні твори й літературно-побутові матеріали, друковані тексти різних стилів (художнього, публіцистичного, наукового тощо), історичні пам'ятки, словники, діалектні записи, усне спонтанне мовлення тощо. Вибір об'єкта дослідження диктується кожного разу характером обраної теми. Головним у роботі над курсовою роботою є визначення досліджуваного матеріалу, його інформативності, обсягу. Спочатку потрібно мати певне уявлення про його надійність, насиченість фактами, передбаченими для розгляду. Чим більше фактичного матеріалу є в розпорядженні здобувача, тим достовірнішими будуть його висновки і твердження.

Фактичний матеріал для роботи можна добирати в різний спосіб. Найкраще виписувати кожен факт на окрему картку, вказуючи щоразу джерело і сторінку. Це буває особливо зручно під час підрахунків і систематизації матеріалу: залежно від підходу, принципу, покладеного в основу аналізу, ті самі картки можна групувати в різний спосіб. Це полегшить процес класифікації матеріалу як за одним, так і за кількома принципами. Якщо це слова, фразеологізми чи якісь засоби образності, то краще записувати їх у контексті, достатньому для розуміння їхнього значення й поза основним текстом. Факти, які мають значення для роботи, підкреслюються. Якщо контекст значний за обсягом, його можна виписати у скороченому вигляді, тоді на місці пропусків ставляться крапки, взяті у квадратні дужки. Складифіковані картки треба розкласти по конвертах із відповідними написами. Кожна класифікація – це оцінка матеріалу, яка готує ґрунт для власних концепцій дослідника, веде до широких узагальнень.

Під час написання курсової роботи важливо не обмежуватися загальними фразами. Кожне висунуте положення необхідно всебічно обґрунтувати, використовуючи основні методи наукового пізнання. Теоретичні положення, за необхідності, бажано підкріплювати статистичними даними. Потрібно подати всебічний і об'єктивний аналіз зібраного мовного / літературного матеріалу, підпорядкований тій гіпотезі і класифікації, які виробилися на основі опрацювання літератури та вивчення фактичного матеріалу.

Водночас бажано зробити власний внесок у вивчення проблеми. Це полягає не тільки в залученні до наукового обігу нового матеріалу, а й глибшому, ніж у попередників, аналізі його, в узагальненні попередніх досліджень і порушенні нових проблем.

Після завершення основної частини, на **шостому етапі**, здобувач вищої освіти переходить до написання висновків до курсової роботи.

Сьомий етап – оформлення списку використаної літератури і додатків. Оформлення курсової роботи є важливим елементом її виконання й одним із чинників, який враховується під час оцінювання.

На **восьмому етапі** здобувач вищої освіти подає цілісну курсову роботу науковому керівникові для підготовки відгуку.

Останнім етапом є захист курсової роботи, який відбувається відповідно до вимог, передбачених цими методичними вказівками.

ОБСЯГ, СТРУКТУРА І ЗМІСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Обсяг курсової роботи становить 1–1,5 друкованих аркуша (25–35 сторінок).

Курсова робота з української мови / літератури повинна містити:

- ✓ титульний аркуш (приклад оформлення – *Додаток А*);
- ✓ зміст (приклад оформлення – *Додаток Б*);
- ✓ анотація;
- ✓ вступ;
- ✓ розділи;
- ✓ висновки;
- ✓ список використаної літератури;
- ✓ додатки (за наявності);
- ✓ відгук наукового керівника.

Титульний аркуш

Титульний аркуш містить: 1) найменування відповідного міністерства, закладу вищої освіти, а також кафедри, на якій виконувалась курсова робота; 2) назву праці; 3) тему курсової роботи; 4) інформацію про автора курсової роботи; 5) інформацію про наукового керівника; 6) місто і рік (див. *Додаток А*).

Зміст

Зміст подають на початку курсової роботи. Він містить найменування та номери початкових сторінок усіх розділів, підрозділів і пунктів (якщо вони мають заголовки), зокрема вступу, висновків, додатків, списку використаної літератури (див. *Додаток Б*).

Анотація

Анотація українською мовою розташовується після сторінки зі змістом. Вона містить інформацію про результати науково-дослідної роботи, обсяг – 500 знаків без пробілів. Анотація складається за формою, що має такий зміст: прізвище й ініціали здобувача, назва роботи, основні ідеї, результати та висновки науково-дослідної праці. Виклад матеріалу в анотації повинен бути стислим і точним. Потрібно використовувати синтаксичні конструкції, притаманні мові ділових документів, уникати складних граматичних зворотів. Необхідно використовувати стандартизовану термінологію, уникати маловідомих термінів і символів. Після анотації наводять ключові слова відповідною мовою. Ключовим словом називається слово або стійке словосполучення з тексту анотації, яке з погляду інформаційного пошуку має смислове навантаження. Сукупність ключових слів повинна відображувати поза контекстом основний зміст наукової праці. За-

гальна кількість ключових слів має бути не меншою трьох і не більшою десяти. Ключові слова подають у називному відмінку, друкують у рядок, через кому.

Вступ

Вступ розкриває сутність і стан наукової проблеми та її значущість, підстави й вихідні дані для розроблення теми, обґрунтування необхідності проведення дослідження. Далі подають загальну характеристику праці в рекомендованій нижче послідовності.

1) *Актуальність теми.* Шляхом критичного аналізу та порівняння з відомими розв'язаннями проблеми (здобувач враховує всі дослідження, пов'язані з темою його праці, аналізує, узагальнює) обґрунтовується актуальність і доцільність роботи для розвитку філологічної галузі науки. Висвітлення актуальності не повинно бути багатослівним. Достатньо кількома реченнями висловити головне – сутність проблеми або наукового завдання. Огляд літератури за темою і вибір напрямів досліджень – один із основних компонентів актуальності.

Наприклад, якщо тема курсової роботи з української мови сформульована як «Кольоративи в оповіданнях Євгена Гуцала», то потрібно здійснити аналіз тих наукових праць, у яких порушуються загальні питання місця назв кольорів у лінгвістичній науці, а також місця і статусу кольороназв у літературному доробку Євгена Гуцала (І. Бабій, О. Дзівак, А. Критенко, О. Брайко, С. Шуляк та інші).

Якщо тема курсової роботи з української літератури – «Художня проза Ольги Кобилянської: поетика експресіонізму», то варто вдатися до аналізу тих наукових робіт, у яких порушувалося питання специфіки художньої прози письменниці на різних рівнях (тематико-проблемному, образному, стильовому тощо), зокрема наукові праці П. Филиповича, Н. Томашука, В. Агеєвої, Т. Гундорової та ін.

2) *Мета і завдання.* Формулюється мета роботи і завдання, які необхідно вирішити для досягнення поставленої мети. Не треба формулювати мету як «Дослідження...», «Вивчення...», тому що ці слова вказують на засіб досягнення мети, а не на саму мету.

Наприклад, для пропонованої теми з мови «Кольоративи в оповіданнях Євгена Гуцала» мету і завдання можна сформулювати так: *мета курсової роботи* полягає в дослідженні функційних особливостей кольоративів в оповіданнях Євгена Гуцала. Досягнення мети передбачає *вирішення таких завдань*: 1) схарактеризувати поняття кольоративів у лінгвістиці та визначити їх основні функції; 2) проаналізувати використання кольоративів у текстах оповідань Євгена Гуцала; 3) дослідити роль кольоративів у створенні емоційної атмосфери та виявити вплив на сприйняття подій і ситуацій; 4) схарактеризувати особливості використання кольоративів у контексті ідіостилю письменника.

Для пропонованої теми з літератури «Художня проза Ольги Кобилянської: поетика експресіонізму» визначення мети й завдань буде таким: *мета курсової роботи* – виявити ознаки поетики експресіонізму в художній прозі Ольги Кобилянської. Сформульована мета передбачає вирішення таких завдань: 1) опрацювати наукові джерела з зазначеної проблеми; 2) з'ясувати, яку семантику несе поняття поетики, охарактеризувати провідні категорії поетики; 3) здійснити аналіз прози (новелістики, романістики) письменниці з позиції експресіоністичної поетики тощо.

3) *Об'єкт і предмет* курсової роботи. Об'єкт дослідження – це процес або явище, що породжує проблемну ситуацію й обране для вивчення. Предмет дослідження міститься в межах об'єкта. Об'єкт і предмет дослідження як категорії наукового процесу співвідносяться між собою як загальне і часткове. В об'єкті виділяється та його частина, яка є предметом дослідження. Саме на нього має бути спрямована основна увага здобувача, оскільки предмет дослідження визначає тему курсової роботи, яка визначається на титульному аркуші як її назва.

Зокрема, у курсовій роботі на тему «Кольоративи в оповіданнях Євгена Гуцала» *об'єктом дослідження* є мовні засоби текстів оповідань Євгена Гуцала, зокрема кольоративи як частина художньої мовної системи автора. Предметом дослідження є функційні особливості кольоративів, їх роль у створенні емоційної атмосфери, у впливі на сприйняття подій і ситуацій, а також у формуванні ідіостилу письменника.

Тема курсової роботи з літератури «Художня проза Ольги Кобилянської: поетика експресіонізму» передбачає такі *об'єкт і предмет дослідження*: об'єктом курсової роботи є експресіоністична художня проза Ольги Кобилянської – новели «Битва», «Некультурна», «Природа», романи «Земля», «У неділю рано зілля копала», предметом – проблемно-ідейний, фабульно-сюжетний і стильовий зрізи як компоненти поетики експресіонізму в цих епічних творах письменниці.

4) *Методи дослідження*. Подається перелік використаних методів дослідження для досягнення поставленої в роботі мети. Перераховувати їх треба не відірвано від змісту роботи, а коротко та змістовно, визначаючи, що саме досліджувалося тим чи іншим методом. Це дасть змогу пересвідчитися в логічності та прийнятності вибору саме цих методів. Методологічне обґрунтування – необхідна умова якісного проведення дослідження.

Метод – спосіб постановки питання чи система принципів, що визначають предмет у його специфіці, а також зміст і завдання дослідження. Метод вказує на єдність прийомів та операцій практичного або теоретичного значення.

Найпоширеніші методи в мовознавстві: *описовий, соціолінгвістичний, стилістичний, семантичний, статистичний, компонентного аналізу, контрастивного (зіставного) аналізу, контекстуального аналізу* тощо. Так, за допомогою

описового методу здійснюються процедури інвентаризації, класифікації та інтерпретації досліджуваних мовних явищ. *Метод компонентного аналізу* спрямований на встановлення структури значення слова як у певний спосіб організованої сукупності елементарних змістових одиниць – сем, тобто метод розкладання лексичного значення на семи. *Статистичний метод* застосовується для кількісного аналізу мовних явищ, зокрема для встановлення частотності певних слів, фраз чи граматичних конструкцій у текстах або мовленні. *Метод контекстуального аналізу* полягає у вивченні мовних одиниць (зокрема їх значення) залежно від контексту вживання.

Найпоширеніші методи в літературознавстві: *компаративний, естетичний, психологічний, соціологічний, філологічний, еволюційний (генетичний), біографічний, культурно-історичний, духовно-історичний, міфологічний, екзистенціалізму, феноменологічний, психоаналітичний, аналітичної психології, структуральний (семіотика), рецептивної естетики, наратології, постструктуралізму, деконструктивізму, інтертекстуальності, феміністичної критики, принципів герменевтики* тощо.

Наприклад, *соціологічний метод* полягає у з'ясуванні особливостей твору у зв'язку з соціальною сферою (соціальна тематика, впливи на автора, белетристика, видавництво тощо). *Філологічний метод* спрямований на вивчення тексту художнього твору, його ретельний опис, коментування, узагальнення проаналізованого матеріалу та його концептуалізацію. *Порівняльний метод* розбудовує свої концепції на порівнянні подібних, споріднених, суміжних, а також відмінних, контрастних тощо явищ світової і національної літератур через зіставлення їх горизонтів, через їх безпосередні й опосередковані контакти, взаємовпливи. *Біографічний метод* – це спосіб вивчення літератури на підставі виявлення її зв'язку з життєписом того чи іншого письменника, що розглядають як визначальний чинник художньої творчості.

5) *Практичне значення одержаних результатів.* У цій частині вступу треба подати відомості про практичне застосування одержаних результатів або рекомендації, як їх використати (під час вивчення відповідного матеріалу на гуртках, заняттях із дисциплін мовознавчого та літературознавчого циклу у вищій школі тощо). Відзначаючи практичну цінність здобутих результатів, необхідно подати інформацію про ступінь їх готовності до використання.

б) *Структура роботи.* У цій частині треба подати відомості про те, які частини науково-дослідного дослідження наявні: вступ, розділи (з зазначеними назвами), висновки, список використаної літератури, додатки (за наявності).

Пропонований обсяг *вступу* – 2–3 сторінки.

Розділи

Основна частина курсової роботи складається з розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів. Кожен розділ починають з нової сторінки. Основному тексту розділу може передувати передмова з коротким описом вибраного напрямку. У *першому розділі* основної частини курсової роботи з української мови зазвичай подають аналіз теоретичної бази дослідження, характеризують стан вивчення обраної теми роботи у зарубіжному та/або вітчизняному мовознавстві, визначаючи водночас прогалини в наявних дослідженнях або аспекти, що потребують подальшого глибокого вивчення; подають визначення основних термінів і понять.

У *першому розділі* основної частини в курсовій роботі з літератури подають зазвичай огляд критичної літератури того періоду, в який активно працював письменник, зазначають основні аспекти, до аналізу яких удавалася літературна критика, відтак доходять висновку щодо специфіки рецепції письменницького доробку; або вдаються до теоретичних обґрунтувань того, що закладається у предмет дослідження (поетика, тематико-проблемний рівень, специфіка модернізму тощо). У *другому, третьому розділах* із вичерпною повнотою викладають результати власних досліджень автора з висвітленням того нового, що він вносить у розробку проблеми. Здобувач повинен давати оцінку повноти вирішення поставлених завдань, достовірності одержаних результатів, їх порівняння з аналогічними результатами вітчизняних і зарубіжних праць. Виклад матеріалу підпорядковують одній провідній ідеї, чітко визначеній автором. Стиль викладу – науковий, ясний, будь-які метафоричні вислови не допустимі, граматичне вираження адресанта висловлювання – 1 особа множини (вважаємо, думаємо, доходимо висновку та ін.).

Висновки

У висновках викладають найважливіші наукові та практичні результати, одержані в курсовій роботі, які повинні містити формулювання наукової проблеми, її значення для науки і практики. У висновках необхідно обґрунтувати достовірність отриманих результатів.

За структурою Висновки мають відповідати завданням, окресленим у Вступі. Висновки повинні містити формулювання лінгвістичної чи літературознавчої проблеми, її значення для науки і практики, обґрунтування отриманих результатів. Для опису результатів курсової роботи доцільно використовувати такі формулювання: «систематизовано...», «виявлено особливості...», «здійснено класифікацію...», «уточнено...», «встановлено...» тощо.

Пропонований обсяг висновків – не більше 3 сторінок.

Список використаної літератури

Під час написання курсової роботи здобувач повинен посилається на джерела, окремі результати з яких наводяться у праці, або на ідеях і висновках яких розроблюються проблеми, питання, вивченню яких присвячене дослідження. Такі посилання дають можливість відшукати джерело і перевірити достовірність відомостей про цитування джерела, дають необхідну інформацію щодо нього, допомагають з'ясувати його зміст, мову тексту, обсяг. Посилатися треба на останні видання публікацій. На більш ранні видання можна посилається лише в тих випадках, коли наявний у них матеріал не включений до останнього видання.

Список використаної літератури містить перелік підручників, монографій, наукових статей, законодавчих і нормативних актів, періодичних видань, офіційних сайтів та ін., що були використані для написання курсової роботи. Рекомендована кількість найменувань у списку повинна бути не меншою за 25, із яких 30–50 % – за останні 5 років (якщо інше не обумовлено специфікою теми). Для студентів молодших курсів допускається, щоб кількість опрацьованої навчальної літератури становила до 50 % від загального обсягу використаних посилань, проте для здобувачів старших курсів переважну кількість у списку використаних посилань має становити наукова література.

Список використаної літератури потрібно розміщувати одним із таких способів: а) у порядку появи посилань у тексті; б) в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків; в) у хронологічному порядку. Бібліографічний опис джерел складають відповідно до чинних стандартів із бібліотечної та видавничої справи (див. *Додаток В*).

Додатки

За необхідності курсова робота може включати додатки – допоміжний матеріал: таблиці, ілюстрації, певні розрахунки, що через великий обсяг, специфіку викладу чи форму відображення не можуть бути внесені в основну частину курсової роботи.

МОВА І СТИЛЬ НАПИСАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Курсова робота є самостійним науковим дослідженням здобувача, тому її виконання має відповідати певним мовним і стилістичним вимогам. Коректне використання наукового стилю сприяє логічності, точності та об'єктивності викладу матеріалу, що є необхідним для наукової комунікації. Хоча не існує суворо регламентованих правил наукової мови, можна виділити її основні особливості.

По-перше, це формально-логічний спосіб викладу матеріалу, що ґрунтується на доказах істинності певних положень, встановлених за результатами дослідження.

По-друге, науковий стиль письма є безособовим монологом. Він передбачає виклад матеріалу в такий спосіб, щоб зосередити увагу на змісті, а не на суб'єкті. Тому варто уникати займенників «я», «ми», висловів «мені здається», «на мою думку» тощо. Натомість використовують безособові конструкції: «Було встановлено, що...», «Дослідження виявило...», «Отримані результати свідчать...», «У науковій літературі прийнято вважати...» тощо.

По-третє, культура наукового мовлення визначається точністю, ясністю й лаконічністю, що забезпечує смислову завершеність і цілісність тексту. Точність є запорукою наукової і практичної цінності роботи. Автор повинен виважено ставитися до вибору слів, понять і термінів, адже неправильно підібране слово може суттєво змінити зміст або спричинити неоднозначне його тлумачення.

У курсових роботах терміни треба використовувати в загальноприйнятому значенні, що унеможлиблює їх подвійне трактування. Скорочення та символи також мають відповідати встановленим науковим стандартам.

Якість викладу визначається здатністю автора писати чітко й доступно. Нерідко порушення якості викладу зумовлене намаганням надати роботі видимої науковості, що призводить до використання надмірно ускладнених назв звичних понять, невиправданого вживання іншомовних слів, занадто довгих речень, які ускладнюють сприйняття тексту. Наприклад, неправильно: «Цей процес може залежати від різних факторів, з яких деякі є важливими...». Правильно: «Ключовими чинниками цього процесу є...».

Лаконічності досягають шляхом точного викладу, використання наукової термінології та уникнення зайвих слів і складних граматичних конструкцій. Не варто перевантажувати текст тавтологією, канцеляризмами та штампами. Послідовність викладу інформації у курсовій роботі з української мови та літератури забезпечується логічним структуруванням матеріалу, дотриманням чіткого плану, використанням перехідних конструкцій між розділами та обґрунтованим зв'язком між теоретичними положеннями й аналізом фактичного матеріалу. З цією метою доцільно застосовувати спеціальні мовні засоби, що забезпечують зв'язність тексту. Наприклад:

– для пояснення: «інакше кажучи, ...», «тобто...», «це означає, що...», «словом, ...»;

– для узагальнення: «підсумовуючи...», «з наведеного випливає...», «отже, ...», «узагальнюючи...», «з цього випливає...», «як результат...», «загалом...»;

– для порівняння: «на відміну від...», «подібно до...», «так само, як...»;

– для позначення причинно-наслідкових зв'язків: «оскільки...», «тому що...», «через те, що...», «з огляду на те, що...», «у зв'язку з тим, що...», «з цієї причини...», «адже...».

Посилаючись у тексті на науковців, практиків тощо, ініціали або ім'я дослідника потрібно ставити перед прізвищем (наприклад, *Іван Вихованець* або *І. Р. Вихованець*), а не після нього, як це прийнято у списку літератури.

Дотримання вимог до мови і стилю написання курсової роботи сприяє чіткості, структурованості та науковій коректності тексту. Здобувачам варто зважати на точність термінології, логічну послідовність викладу та уникати зайвих лексичних і граматичних конструкцій. Виконання цих вимог допоможе створити якісний науковий текст, що відповідатиме академічним стандартам.

ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Загальні вимоги до оформлення тексту курсової роботи

Курсову роботу оформляють відповідно до вимог державного стандарту України (ДСТУ 3008-2015 та ДСТУ 4163-2003). Текст роботи із дотриманням таких вимог: шрифт Times New Roman, кегль 14, інтервал 1,5, формат А4, береги: лівий – 30 мм, верхній і нижній – 20 мм, правий – 10 мм.

Роботу друкують на аркушах паперу формату А4 (210×297) з однієї сторони. Курсова робота має бути зброшурована.

Структурні елементи «ЗМІСТ», «ВСТУП», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ», «ДОДАТКИ», а також розділи основної частини курсової роботи починають із нової сторінки, і всім надають заголовки.

Назву кожного структурного елементу необхідно писати великими буквами з вирівнюванням по центру. Заголовки не підкреслюють. Знак переносу в заголовках не використовують. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою.

Підрозділи основної частини курсової роботи з нової сторінки не починають і послідовно викладають у межах розділів. Не потрібно розміщувати заголовки підрозділу в нижній частині сторінки, якщо після нього розташований тільки один рядок тексту.

Між заголовком і текстом повинен бути один вільний рядок. До основного обсягу курсової роботи не входять додатки, список використаних посилань, таблиці та рисунки, які повністю займають площу сторінки. Але всі сторінки зазначених елементів курсової роботи підлягають суцільній нумерації.

Наведення поглядів різних авторів, статистичних даних має здійснюватися з обов'язковим посиланням на джерела. Текст роботи має бути розбитий на абзаци. Абзацний відступ – 1 пт.

Між ініціалами та прізвищами авторів ставлять нерозривний пробіл (*Ctrl + Shift + клавіша пробілу*).

Цифровий матеріал рекомендовано подавати у вигляді схем і діаграм, що оформлюють як рисунки. Ілюстрації й таблиці розміщують після першого згадування про них у тексті так, щоб їх можна було читати без повороту тексту чи з поворотом за стрілкою годинника.

Нумерація

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, рисунків, таблиць тощо подають арабськими цифрами без знака «№». Нумерація сторінок курсової роботи має бути наскрізною й починатися з титульного аркуша, проте на ньому номер сторінки не ставлять. Номери сторінок у курсовій роботі проставляють у верхньому колонтитулі праворуч без крапки.

Структурні частини курсової роботи «ЗМІСТ», «ВСТУП», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ» не мають порядкового номера, тобто неправильно зазначати: «1. ВСТУП» або «5. ВИСНОВКИ».

Розділи основної частини мають порядкову нумерацію в межах усієї роботи. Номер розділу ставлять після слова «РОЗДІЛ». Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер ставлять перед заголовком і відокремлюють від нього пропуском. Номер підрозділу складається з номера розділу й порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. У кінці номера підрозділу має стояти крапка, наприклад: «1.2.» (другий підрозділ першого розділу).

Ілюстрації

Кожна ілюстрація має відповідати тексту, а текст – ілюстрації. Ілюстрації позначають словом «Рисунок» і нумерують послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, наведених у додатках. Усі графічні матеріали курсової роботи (схеми, діаграми, фотографії, рисунки тощо) повинні мати однаковий підпис «Рисунок». На всі ілюстрації мають бути посилання в роботі. Кожна взята з певного джерела ілюстрація повинна мати посилання на відповідне джерело. Порядковий номер ілюстрації вказують без знака «№» арабськими цифрами. Номер ілюстрації має складатися з номера розділу й порядкового номера ілюстрації, розділених крапкою.

Назву рисунка друкують із великої літери та розміщують під ним посередині рядка. Назви ілюстрацій, що містять текст із максимально стислою характеристикою зображеного, розміщують після їх номерів. За необхідності ілюстрації доповнюють пояснювальними даними (підрисунковий текст). Номер ілюстрації, її назву та пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією.

Таблиці

Цифровий матеріал, зокрема той, що характеризує один чи кілька показників, зазвичай оформлюють у вигляді таблиць. Кожна таблиця повинна мати номер і назву, яку розміщують над таблицею. Назва таблиці має бути стислою та відображати її зміст. Таблиці нумерують послідовно (за винятком таблиць, поданих у додатках) у межах розділу.

Назву таблиці друкують із великої літери й розміщують над таблицею з абзацного відступу. Номер таблиці має складатися з номера розділу та порядкового номера таблиці, між якими ставлять крапку, наприклад: Таблиця 2.1 (перша таблиця другого розділу).

На всі таблиці мають бути посилання в тексті. Під час посилання на таблицю наводять слово «табл.» або «таблиця» та її номер, наприклад: «відповідно до таблиці 1.2», «див. табл. 2.1». У тексті до таблиць обов'язково наводять коментарі, що їх пояснюють.

Загальні правила цитування та посилання на використані джерела

Посилання на джерела в тексті курсової роботи треба зазначати двома квадратними дужками, наприклад, «...у працях [1–3]»; [10, с. 124–125].

Оформлення списку використаних посилань

Список використаних посилань – елемент бібліографічного апарату, що містить бібліографічні описи використаних джерел (посилань), і який розміщують після висновків.

Посилання можна подавати в один із таких способів:

- у порядку зазначення посилань у тексті;
- в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків.

Посилання іноземною мовою (англійською, французькою тощо) варто наводити після джерел українською мовою, дотримуючись наскрізної нумерації (в разі використання алфавітного порядку).

Відомості про джерела, внесені до списку, необхідно наводити відповідно до чинних стандартів із бібліотечної та видавничої справи з обов'язковим зазначенням назв праць.

Перелік джерел має містити актуальні та сучасні позиції, видані та опубліковані не пізніше, ніж 10 років тому.

Приклади оформлення бібліографічного опису наведено в *Додатку В*.

ВІДГУК КЕРІВНИКА ТА ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Здобувач повинен подати курсову роботу (вчитану студентом та перевірену науковим керівником щодо можливості подальшого захисту) на кафедру – керівникові наукового дослідження – не пізніше дати подання роботи на перевірку, визначеної у завданні до виконання курсової роботи (за наявності) або у строки, визначені кафедрою. Така робота вже пройшла багатоступеневу перевірку і допущена до захисту. На цьому етапі студент передає курсову роботу керівникові для підготовки відгуку.

Параметри оцінювання курсової роботи є:

- ✓ обґрунтування актуальності теми, стан наукової розробки проблеми, визначення мети і завдань виконаної роботи;
- ✓ ступінь розробки теми, самостійність і повнота проведеного аналізу, наявність помилок, відповідність змісту темі і плану роботи;
- ✓ опрацювання достатньої кількості джерел щодо теми дослідження, зокрема фундаментальних і вузькоспеціалізованих;
- ✓ аналіз матеріалів практики за темою роботи, джерела отримання такої інформації;
- ✓ використання наукових методів дослідження, вміння логічно мислити, доводити, робити обґрунтовані висновки;
- ✓ отримані результати та їх новизна;
- ✓ дотримання термінів виконання і вимог до оформлення роботи.

Обов'язково у відгуку керівник має відобразити:

– оцінку якості виконання кожного розділу та курсової роботи загалом (яка міститиме і позитивні, і (за потреби) негативні моменти структурування роботи);

– оцінку праці студента та результатів курсової роботи;

– висновок щодо можливості допуску курсової роботи до захисту.

Обов'язково наприкінці відгуку має бути зазначено:

Курсова робота Васильченка Івана Васильовича «Тема роботи» відповідає / не відповідає вимогам, які висуваються до курсових робіт, і може бути рекомендована / не рекомендована до захисту.

Науковий керівник не оцінює дослідження, а рекомендує / не рекомендує роботу до захисту.

Загальне оцінювання написання наукового дослідження та його презентації відбувається під час публічного захисту роботи, на якому обов'язково присутні здобувач та комісія із захисту наукового дослідження.

Захист курсової роботи проводиться за порядком, який визначається факультетом / кафедрою. Графік захисту (дата, час, місце захисту курсової роботи) визначається рішенням кафедри.

Під час захисту студент повинен зазначити тему, стисло обґрунтувати актуальність дослідження, мету, результати, висновки. За часом виступ не має перевищувати 5–7 хвилин.

Для успішного викладу необхідної інформації на захисті наукового дослідження здобувач готує презентацію (10–15 слайдів), розроблену за допомогою технічних ресурсів і програм (Power Point, Canva та ін.). Презентація має бути доповненням словесного подання інформації.

Після завершення доповіді студент повинен відповісти на запитання. Якщо робота до захисту не допущена або оцінена під час захисту на «незадовільно» (менше, ніж 60 балів за системою ECTS), здобувач зобов'язаний виконати нову курсову роботу за цією самою темою з урахуванням зауважень.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Оцінювання курсових робіт здійснює комісія з урахуванням ступеня розкриття теми і виконання завдань дослідження, кількості і якості використаних джерел, досягнутих результатів, грамотності та стилю викладу, якості оформлення роботи, доповіді студента під час процедури захисту, відповідей на запитання та критичні зауваження. До того ж під час оцінювання курсової роботи враховується відгук наукового керівника.

90–100 балів / А / «Відмінно»

- тема курсової роботи розкрита повністю, мета досягнута, всі завдання реалізовані;
- високий теоретичний рівень роботи та/або її практичне значення;
- мовний / літературний матеріал досліджений глибоко, подано всебічний аналіз проблеми на конкретних прикладах;
- має елементи самостійного дослідження;
- посилання на актуальні наукові публікації, зокрема на праці, видані протягом останніх п'яти років;
- результати дослідження викладені логічно та аргументовано з використанням сучасної термінології;
- відповідність вимогам оформлення, викладеним у цих Методичних вказівках;
- вільне володіння темою, впевнені відповіді на запитання членів комісії;
- наявність презентації.

82–89 балів / Б / «Добре»

- тема курсової роботи розкрита повністю, мета досягнута, всі завдання реалізовані;
- достатній теоретичний рівень роботи та/або її практичне значення;
- мовний / літературний матеріал глибоко досліджений, подано достатній аналіз проблеми на конкретних прикладах;
- має елементи самостійного дослідження;
- посилання на актуальні наукові публікації, зокрема на праці, видані протягом останніх п'яти років; але не завжди критично осмислене використання джерел та літератури;
- результати дослідження викладені логічно та аргументовано з використанням сучасної термінології;
- відповідність вимогам оформлення, викладеним у цих Методичних вказівках;

- вільне володіння темою, однак відповіді на запитання членів комісії з незначними помилками;
- наявність презентації.

75–81 балів / С / «Добре»

- тема курсової роботи розкрита повністю, мета досягнута, всі завдання реалізовані;
- достатній теоретичний рівень роботи та/або її практичне значення;
- мовний / літературний матеріал загалом досліджений, подано достатній аналіз проблеми, але наявні незначні помилки у наведених прикладах;
- має елементи самостійного дослідження;
- посилання на актуальні наукові публікації, в основному видані протягом останніх п'яти років, але наявні також застарілі джерела та література;
- результати дослідження викладені логічно та аргументовано з використанням сучасної термінології;
- відповідність вимогам оформлення, викладеним у цих Методичних вказівках, однак наявні незначні недоліки;
- достатнє володіння темою, однак відповіді на запитання членів комісії з незначними помилками;
- наявність презентації.

67–74 балів / D / «Задовільно»

- тема курсової роботи загалом розкрита, мета досягнута, однак не всі завдання реалізовані;
- задовільний теоретичний рівень роботи;
- мовний / літературний матеріал загалом досліджений, однак подано недостатній аналіз проблеми, наявні помилки у наведених прикладах;
- елементи самостійного дослідження виявляються тільки у формулюванні загальних висновків;
- наявні посилання на актуальні наукові публікації, видані протягом останніх п'яти років, але значна частина джерел та літератури застаріла;
- результати дослідження викладені з порушенням принципів логічності та послідовності, сучасна термінологія не використовується;
- робота оформлена з порушенням вимог, викладених у цих Методичних вказівках;
- задовільне володіння темою, але відповіді на запитання членів комісії нечіткі, слабо аргументовані;
- наявність презентації.

60–66 балів / E / «Задовільно»

- тема курсової роботи розкрита, однак мета досягнута частково, більшість завдань не реалізована;
- теоретичний рівень роботи слабкий;
- мовний / літературний матеріал досліджений слабо, без урахування відповідних методів, аналіз проблеми здійснений частково, наявні грубі помилки у наведених прикладах;
- елементи самостійного дослідження не виявлені (робота має суто реферативний характер);
- наявні посилання на актуальні наукові публікації, видані протягом останніх п'яти років, але значна частина джерел та літератури застаріла;
- автор не вміє викладати результати дослідження, зловживає другорядною інформацією, виявляє необізнаність у сучасній термінології;
- робота оформлена з порушенням вимог, викладених у цих Методичних вказівках;
- загальне володіння темою, відповіді на запитання членів комісії нечіткі, без аргументації, власний погляд на проблему відсутній;
- наявність презентації.

0–59 балів / F / «Незадовільно»

- тема курсової роботи не розкрита, мета не досягнута, завдання не реалізовані;
- відсутність аналізу теоретичної бази досліджуваної теми;
- відсутність аналізу мовного / літературного матеріалу;
- робота виконана не самостійно (переважає механічне переписування джерел);
- не враховано останні наукові доробки і тенденції, наявні посилання тільки на застарілі джерела та літературу;
- автор не вміє викладати результати дослідження, зловживає другорядною інформацією, виявляє необізнаність у сучасній термінології;
- велика кількість стилістичних, лексичних і граматичних помилок, інформації, що не стосується теми дослідження;
- невміння формулювати висновки або висновки не стосуються завдань та результатів дослідження;
- робота оформлена з порушенням вимог, викладених у цих Методичних вказівках;
- неволодіння темою, нездатність відповідати на запитання членів комісії, власний погляд на проблему дослідження відсутній;
- презентація відсутня.

Схема оцінювання результатів захисту курсової роботи

За 100-бальною шкалою	За шкалою ECTS	За національною шкалою
90–100	A	відмінно
82–89	B	добре
75–81	C	
67–74	D	задовільно
60–66	E	
0–59	F	незадовільно

Кращі курсові роботи можуть бути рекомендовані для участі в конкурсах студентських наукових робіт, доповідей результатів на студентських наукових конференціях та для опублікування.

ОРІЄНТОВНА ТЕМАТИКА КУРСОВИХ РОБІТ

Курсові роботи з української мови

1. Пароніми й паронимазія в сучасній українській мові.
2. Помилки у вживанні форм ступенів порівняння у засобах масової комунікації.
3. Функціонування фразеологічних одиниць в українських народних казках.
4. Реалізація сугестивного впливу в рекламному тексті.
5. Розвиток багатозначності в сучасній українській мові.
6. Антоніми у прислів'ях та приказках.
7. Типи фразеологізмів в українській мові.
8. Емоційно-експресивна лексика в повісті Григора Тютюнника «Климко».
9. Дослідження діалектизмів у творі М. Коцюбинського «Тіні забутих предків».
10. Переносні значення слів у сучасній українській мові.
11. Новотвори в поезії Павла Тичини: семантика й функції.
12. Семантико-стилістичні функції колоративної лексики в романі Дари Корній «Зворотний бік темряви».
13. Проблема статусу часток у сучасній лінгвістиці.
14. Структурно-семантичні особливості фразеологізмів у творах Івана Багряного.
15. Фразеологічні одиниці на позначення рис характеру людини в сучасній українській мові.
16. Фразеологічні одиниці з соматичним компонентом.
17. Фразеологічні одиниці античного походження в сучасній українській мові.
18. Фразеологічні одиниці української мови, побудовані на парадоксі.
19. Метафорична лексика в поезії Василя Барки.
20. Алюзійний простір роману Макса Кідрука «Не озирайся і мовчи».
21. Сугестивні технології створення мовного іміджу.
22. Слова іншомовного походження в історичній прозі Юрія Косача.
23. Антоніми у прислів'ях та приказках (на матеріалі записів Матвія Номиса).
24. Крилаті вислови як вид фразеологізмів.
25. Використання прийомів сугестії в політичному дискурсі (на матеріалі промов кандидатів на посаду президента за 2000–2019 рр.).
26. Особливості реалізації сугестивного впливу в інтернеті.
27. Поняття та напрями реалізації сугестивних технологій.
28. Астрономічна лексика в романі Макса Кідрука «Не озирайся і мовчи».
29. Особливості функціонування неофіційних найменувань у молодіжному середовищі (семантика та мотиви номінації).

30. Лексико-семантичні засоби вираження психоемоційних станів у художніх творах.
31. Перекладацька школа Григорія Кочура: історія і спадщина.
32. Ономастична лексика в романі «Місто» В. Підмогильного.
33. Семантичні особливості фразеологізмів у творі С. Жадана «Месопотамія».
34. Антропонімічна лексика в романі С. Жадана «Інтернат».
35. Особливості граматичної структури і функціонування складносурядних речень із єднальними сполучниками.
36. Семантична, структурна та стилістична характеристика звернень в українському фольклорі.
37. Стилiстичні засоби вираження гумору в повісті «Кайдашева сім'я».
38. Комплімент як тактика спілкування серед сучасної студентської молоді.
39. Дослідження семантики і структури формально елементарних та формально неелементарних простих речень у творі М. Хвильового «Я (Романтика)».
40. Емотивно-експресивна лексика в романі Марії Матіос «Майже ніколи не навпаки».
41. Стилiстичні функції епітетів у романі Вікторії Амеліної «Синдром листопаду, або Homo Comptiens».
42. Семантико-стилiстичні особливості іменників – назв рослин у малій прозі Євгена Гуцала.
43. Семантико-стилiстичні особливості еспресивів на прикладі творів для дітей Емми Андiєвської.
44. Функціонування фразеологізмів у романі В. О. Лиса «Століття Якова».
45. Явище ампліфікації в українській мові: лексичний та фразеологічний рівні.
46. Функціонування ономастичної лексики в романі В. Винниченка «Записки Кирпатого Мефістофеля».
47. Функціонування дієслів на позначення динамічних і статичних процесів у сучасній українській мові.
48. Семантико-стилiстичні параметри персоніфікації в романі-баладі Валерія Шевчука «Дім на горі».
49. Аналіз іменників з неповною числовою парадигмою: *singularia* і *pluralia tantum* у сучасній українській мові.
50. Фразеологізми у трилогії Всеволода Нестайка «Тореадори з Васюківки»: структура, семантика, функції.
51. Семантико-стилiстична характеристика евфемізмів у творах сучасних українських письменників.
52. Функції фразеологічних одиниць у гумористично-сатиричному дискурсі.
53. Специфіка функціонування південно-східного подiльського говору.

54. Хронологічно маркована лексика у творі Павла Загребельного «Євпраксія».

55. Фразеологізми з компонентами-назвами родинних стосунків в українській мові.

56. Діалектизми в усній народній творчості Східного Поділля (на матеріалі записів Явдохи Зуїхи).

57. Соціальна маркована лексика в «Піснях Поділля» Насті Присяжнюк.

58. Стилiстичні особливості й естетичні функції архаїзмів та історизмів в історичній епіці Юрія Косача.

59. Християнська концептосфера прози Наталени Королевої: мовно-стильовий і семантичний аспекти.

Курсова робота з української літератури

60. Інтелектуальна біографія Володимира Державина: ідеї, школи, напрями в осмисленні вченого.

61. Мала проза Ігоря Костецького: проблемно-тематичний, жанрово-стильовий аналіз.

62. Фольклорна основа поетичного мовлення Володимира Свідзінського.

63. Поезія Вадима Лесича: ідеї, образи, мотиви.

64. Неокласична проза Юрія Клена.

65. Морально-етичні дилеми та екзистенційна проблематика у прозі Ольги Токарчук.

66. Драма покоління в «Повісті про Харків» Леоніда Лимана.

67. Роман-хроніка «Хрещатий Яр» Докії Гуменної: автобіографічний контекст і етична проблематика (роль митця в умовах війни і окупації).

68. Тарас Шевченко в контексті західноєвропейського романтизму (порівняльний аналіз).

69. Екзистенціалістська основа поезії Василя Стуса.

70. Сюрреалістська образність та інтертекстуальність у поезії Олега Зуєвського.

71. Образно-символічна структура роману Василя Барки «Жовтий князь».

72. «Еней і життя інших» Юрія Косача як архітвір доби Ді-Пі.

73. Наукова белетристика Докії Гуменної: археологія як літературна тема і сюжет.

74. Образність і проблематика поезії Євгена Маланюка.

75. Національні й феміністичні мотиви в поезії Олени Теліги.

76. Лірика Максима Рильського періоду «третього цвітіння».

77. Проблематика та образи повісті Івана Франка «Перехресні стежки».

78. Ознаки готичного стилю в романі Наталени Королевої «1313».

79. Драма-феєрія Лесі Українки «Лісова пісня» і драма-казка Герхгардта Гауптмана «Затоплений дзвін»: творчий діалог, міфопоетика і проблематика.
80. Поезія Миколи Зерова: історія і міфологія в неокласичній рецепції.
81. Мотиви лірики Віри Вовк.
82. Повість «Захар Беркут» Івана Франка та її сучасна екранізація: порівняльний аспект.
83. Поетика експресіонізму в малій прозі Миколи Хвильового.
84. Ідейний зміст п'єси «Хлібне перемир'я» Сергія Жадана та її театральне втілення.
85. Роман В. Домонтовича «Дівчина з ведмедиком»: проблематика, особливості стилю.
86. Леся Українка і український фольклор: інтертекстуальне прочитання.
87. Образ втраченого дому в романі «Інтернат» Сергія Жадана.
88. Кохання, шлюб, щастя в соціально-побутовому фольклорі Східного Поділля (образно-мотивний аналіз).
89. Концепт «незалежної жінки» в художній рецепції Ольги Кобилянської.
90. Поема І. Франка «Мойсей» в інтертекстуальному прочитанні.
91. Роман Юрія Яновського «Майстер корабля»: жанрова та стильова специфіка.
92. Листування Лесі Українки й Ольги Косач: тематика, проблематика, творчі пошуки.
93. Проблематика та художня специфіка повісті Тодося Осьмачки «Старший боярин».
94. Експресіонізм новел Василя Стефаника.
95. Проза Наталени Королевої як діалог із традицією: готика, міфологія, історія.
96. Роман «Останній пророк» Леоніда Мосендза: художня образність, історико-культурне тло, ідейно-політична основа.
97. «Велика література»: історія ідеї в контексті літературно-критичних дискусій МУРу.
98. Культурологічна парадигма поезії Михайла Ореста: образи й сенси.

ДОДАТКИ

Додаток А

Зразок оформлення титульної сторінки

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ТА СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ, ТЕОРІЇ
ТА ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ І СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ

КУРСОВА РОБОТА

Тема: «_____»

Виконав (-ла):

здобувач (-ка) ____ курсу

групи _____

спеціальності 035 Філологія / В11 Філологія

освітньо-професійної програми

«Українська мова та література»

ПІБ

Керівник:

(ПІБ, науковий ступінь, вчене звання)

Оцінка:

_____ (балів)

_____ (ECTS)

_____ (національна)

Члени комісії:

_____ (ПІБ, вчене звання)

_____ (ПІБ, вчене звання)

_____ (ПІБ, вчене звання)

Вінниця – 202_

Зразок оформлення змісту курсової роботи

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ЕМОТИВНО-ЕКСПРЕСИВНА ЛЕКСИКА В МОВОЗНАВЧІЙ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ	5
1.1. Мовна природа емотивно-експресивної лексики	5
1.2. Стилiстичнi функцiї емотивно-експресивної лексики в художній літературі	11
РОЗДІЛ 2. СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЕМОТИВНО-ЕКСПРЕСИВНОЇ ЛЕКСИКИ В РОМАНІ «МАЙЖЕ НІКОЛИ НЕ НАВПАКИ».....	15
2.1. Вираження емотивно-експресивної семантики через внутрішню форму слова	15
2.1.1. Лексеми з позитивним значенням	16
2.1.2. Слова з негативною семантикою.....	18
2.2. Контекстуальний вияв емотивно-експресивного значення слова	20
2.3. Фразеологізми як засіб експресивізації тексту	21
2.4. Суфіксальне вираження емотивно-експресивного семантичного компонента.....	22
2.5. Стилiстичнi функцiї емотивно-експресивної лексики в романі	25
ВИСНОВКИ.....	28
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	30

**Приклади оформлення бібліографічних посилань
у списку використаних джерел згідно з ДСТУ 8302:2015**

Книга

Книга одного автора

Пономарів О. Д. Культура слова: мовностилістичні поради. 2-ге вид., стер. Київ: Либідь, 2001. 240 с.

Parker J. Principles of scientific research. 7th ed. London: Editorial, 2017. 301 p.

Книга двох або трьох авторів

Вихованець І. Р., Городенська К. Г. Теоретична морфологія української мови. Київ: Пульсари, 2004. 398 с.

Wilson D., Lister P., Andrews A. Modern surgery. Manchester: MAN, 2011. 240 p.

Книга чотирьох і більше авторів

Сучасна українська мова / О. М. Григор'єв та ін. 3-тє вид., перероб. Київ: Либідь, 2005. 488 с.

Referencing styles / G. R. Edwards et al. Los Angeles: International Publishing, 2010. 280 p.

Книга без зазначення автора (з редактором тощо)

Економічна енциклопедія / за ред. В. В. Шевченка. Київ: Альманах, 2016. 304 с.

Routledge handbook of international statebuilding / ed. by D. Chandler, T. D. Sisk. London: Routledge, 2013. 448 p.

Окремий том (частина) багатотомного видання

Етимологічний словник української мови: у 7 т. / уклад.: Р. В. Болдирєв та ін. Київ: Наук. думка, 1989. Т. 3: Кора – М. 552 с.

Шишкін В. І. Судові системи країн світу: навч. посіб.: у 3 кн. Київ: Юрінком Інтер, 2001. Кн. 2. 336 с.

Частина книги (розділ тощо)

Ярошевич Н. Б., Чубка О. М., Якимів А. І. Інструменти боргового фінансування суб'єктів підприємництва в Україні: правовий статус, структурна динаміка, податкові наслідки. *Теорія та методологія формування інвестиційно-фінансової стратегії розвитку національного господарства*: монографія / за ред. Л. М. Савчук, А. В. Череп. Дніпро, 2019. С. 55–89.

Goehr L. The concept of opera. The Oxford handbook of opera / ed. by H. M. Greenwald. Oxford, 2014. P. 92–136.

Стаття (публікація) в періодичному виданні

Стаття в журналі

Зайцева О. М. Варіантність у родовій категоризації іменників: (на матеріалі мовлення сучас. укр. телебачення). *Вісник Київського національного лінгвістичного університету. Серія «Філологія»*. 2018. Т. 21, № 1. С. 121–130.

Кольцова Я. І., Нікітін С. В. Одержання пористих склокристалічних матеріалів з використанням паливного шлаку. Питання хімії та хімічної технології. 2020. № 1. С. 33–38. DOI: 10.32434/0321-4095-2020-128-1-33-38 (дата звернення: 11.06.2020).

Chua N. Y., Lundbye J. Endovascular catheter as a rewarming method for accidental hypothermia. *Therapeutic hypothermia and temperature management*. 2012. Vol. 2, № 2. P. 89–91. DOI: 10.1089/ther.2012.0001 (date of access: 06.05.2020).

Стаття в газеті

Андрущенко В. Академічна недоброчесність як виклик інтелектуальній спроможності нації. *Голос України*. 2018. 20 лип. С. 10.

Електронні ресурси

Сайт

«Файлу» чи файла»: який родовий відмінок слова «файл»? *Kyiv Dictionary*. URL: <https://www.kyivdictionary.com/uk/grammar/uk/consulenza-linguistica/vypusk3/failu-faila/> (дата звернення: 20.05.2020).

Приймак Д. М., Томіленко О. В., Ковальчук З. Ю. «Підодіяльник»: як правильно сказати українською? *Kyiv Dictionary*. URL: <https://www.kyivdictionary.com/uk/grammar/uk/how-to-say/pidodiialnyk/> (дата звернення: 09.06.2020).

APA Style Introduction. *Purdue University*. URL: https://owl.purdue.edu/owl/research_and_citation/apa_style/apa_style_introduction.html (date of access: 09.06.2020).

Диск

Тараненко Ю. А. Енциклопедія українського козацтва. Запоріжжя, 2006. 2 електрон.-опт. диски (DVD-R).

Тартак. Сімка. Наш формат, 2012. 1 електрон.-опт. диск (CD).

Дисертація

Герасименко Ю. А. Рецепція української історії в західноєвропейській прозі кінця ХХ – початку ХХІ століття: дис. ... канд. філол. наук: 10.01.05. Бердянськ, 2018. 259 с.

Автореферат дисертації

Єрґієва К. І. Фортепіанна гра як жанрово-комунікативний та інтерпретативно-стильовий феномен: автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства: 17.00.03. Одеса, 2019. 17 с.

Матеріали конференції

Тези доповіді

Святецька А. В. Діалектизми у повісті М. Коцюбинського «Тіні забутих предків»: семантико-стилістичний аспект. *Стратегії розвитку та пріоритетні завдання філологічних наук: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 19–20 жовт. 2018 р.)* / Класич. приват. ун-т. Запоріжжя, 2018. С. 19–23.

Киридон А., Троян С. М. Грушевський і основні етапи українського державотворення. *Міжнародна наукова конференція до 150-річчя М. С. Грушевського: тези доповідей (17 верес. 2016 р., Острог)* / редкол.: Л.-Р. Винар та ін. Острог, 2016. С. 44–47.

Закон, нормативний акт

Про забезпечення функціонування української мови як державної: Закон України від 25.04.2019 № 2704-VIII: станом на 19 квіт. 2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2704-19> (дата звернення: 11.06.2020).

Про іменні стипендії Верховної Ради України для молодих учених – докторів наук: Постанова Верховної Ради України від 05.02.2019 № 2676-VIII. *Голос України*. 2019. 19 лют. С. 4.

Препринт

Головач Ю., Пляцко Р., Сварник Г. Петер Пуллой і архів Івана Пулюя. Львів: Ін-т фізики конденс. систем НАН України, 2020. 24 с. (Препринт. Ін-т фізики конденс. систем НАН України; ICMP–20–01).

Simon J. *Physics of oscillations*. Poznań: University of Poznań, 2019. 121 p. (Preprint. University of Poznań; UP-02).

Патент

Верстат для поздовжнього розпилювання круглих колод: пат. 123197 Україна: B27B 7/00. № u 2017 10306; заявл. 25.10.2017; опубл. 12.02.2018, Бюл. № 3. 4 с.

Рентгенодіагностичний препарат на основі конусно-променевого комп'ютерного томографа для обстеження кінцівок: пат. 140662 Україна: A61B 6/03, A61B 8/13, H05G 1/02, G03B 42/02, G01N 23/04. № u 2019 07999; заявл. 12.07.2019; опубл. 10.03.2020, Бюл. № 5 (кн. 1). 1 с.

Стандарт

ДСТУ 8302:2015. Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. Чинний від 2016-07-01. Вид. офіц. Київ: УкрНДНЦ, 2016. 16 с.

Архівні матеріали

Закон про громадянство Української Народної Республіки. 15 листопада 1921 р. ЦДАВО України (Центр. держ. архів вищ. органів влади та упр. України). Ф. 1065. Оп. 4. Спр. 96. Арк. 48–50. Оригінал. Машинопис.

Листування [Грушевського М. С.] з друкарнями в Празі, Відні та інших містах про видання і продаж книг. 4 лютого 1922 р. – грудень 1923 р. ЦДІАК України (Центр. держ. іст. архів України). Ф. 1235. Оп. 1. Спр. 95.

ЗРАЗОК
відгуку керівника на курсову роботу

ВІДГУК
на курсову роботу Васильченка Івана Васильовича
«Особливості граматичної структури і функціонування
складносурядних речень із єднальними сполучниками»

Здобувач вищої освіти Іван Васильченко дослідив особливості функціонування єднальних складносурядних речень, зосередивши увагу на виявленні граматичних характеристик сурядних складних сполук.

Студент намагався розкрити різноманітність підходів до питання сурядності в українському мовознавстві; схарактеризувати сутність, типологію, функції складносурядних речень; виявити структурно-семантичні особливості складносурядних речень із єднальними сполучниками та проаналізувати функції складносурядних речень із єднальними сполучниками в художніх творах. Такі були мета і завдання здобувача щодо вияву різних значень у реченнях із єднальними сполучниками.

Другий розділ присвячений аналізу сурядних складних речень у художніх творах. Загалом Івану Васильовичу вдалося подати диференційований аналіз складносурядних речень зі вказаними сполучниками: бачимо цікавий ілюстративний матеріал та ґрунтовні пояснення щодо окремих типів речень. Доречним було б розширене, більш детальне пояснення різних мовознавчих класифікацій заявлених речень. Цікавими були б і статистичні підрахунки вибраних здобувачем речень із художньої літератури.

Попри мовленнєві неточності, здобувачу вдалося дослідити різні типи складних сурядних речень із єднальними сполучниками, які репрезентують одночасність, послідовність, причиново-наслідкові, умовно-наслідкові та інші відношення.

Дослідження самостійне, однак не позбавлене технічних недоглядів, які, однак, не знижують загального позитивного сприйняття поданої для аналізу інформації.

Наукова робота Васильченка Івана Васильовича «Особливості граматичної структури і функціонування складносурядних речень із єднальними сполучниками» відповідає вимогам, які висуваються до курсових робіт, може бути рекомендована до захисту.

Науковий керівник _____

Навчальне видання

Людмила КОВАЛЬ,
Олена АНТОНЮК,
Олена ВАЖЕНІНА,
Олена ГАВРИЛЮК,
Ірина ДОМРАЧЕВА,
Неля МИТЬКО,
Віра ПРОСАЛОВА,
Ольга ПУНІНА,
Олег СОЛОВЕЙ

**КУРСОВА РОБОТА
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ / УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ:
МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ДО ВИКОНАННЯ
ТА ОРІЄНТОВНА ТЕМАТИКА**

Для здобувачів вищої освіти
ОС «Бакалавр» спеціальності 035 Філологія / В11 Філологія
освітньо-професійної програми «Українська мова та література»

Редактор Ольга СОЛДАТОВА
Технічний редактор Олена ГОМОН

Підписано до друку 24.02.2025 р.
Формат 60×84/16. Папір офсетний.
Друк – цифровий. Умовн. друк. арк. 2,33.
Тираж 30 прим. Зам. № 46.

Донецький національний університет імені Василя Стуса
21021, м. Вінниця, вул. 600-річчя, 21.
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру
серія ДК № 5945 від 15.01.2018 р.